Dosarul nr.3-2965/2023
2-23146019-12-3-13102023-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

11.06.2025 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru,
Preşedintele şedinţei, judecător Liudmila Holeviţcaia,
Grefier Cristina Verlan,

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Guvernului Republicii Moldova privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul, ***,** la data de 13.10.2023 s-a adresat în judecată cu acțiunea în contencios administrativ împotriva Guvernului Republicii Moldova, prin care a solicitat:

- constatarea ilegalității și anulării refuzului expus în răspunsul ***** din 28 septembrie 2023, emisă de către secretarul adjunct al Guvernului RM,*****

- obligarea Guvernului RM de a adopta un act administrativ individual privind achitarea plății suplimentare pentru întârzierea achitării plăților salariale cuvenite în perioada 29 octombrie 2021 - 17 mai 2022, fără a lua în considerație perioada stării de urgență, în sumă de 67 334, 81 lei;

În argumentarea acțiunii depuse, partea reclamantă a invocat următoarele: potrivit petiției din 10 august 2023, în conformitate cu prevederile art.art.6, 7, 9 și 132 din Codul administrativ, precum și cu prevederile art.142 alin.(1) lit.b) și art.330 din Codul muncii al Republicii Moldova, a fost solicitată inițierea procedurii administrative în vederea adoptării unui act administrativ privind achitarea plății suplimentare pentru întârzierea achitării plăților salariale cuvenite pentru perioada 29 octombrie 2021 – 17 mai 2022, cu excluderea perioadei stării de urgență, în sumă de 67 334,81 lei.

Depunerea acestei petiții a fost determinată de referința Ministerului Justiției al Republicii Moldova ***** din 01 august 2023, semnată de secretarul de stat ***** în care autoritatea publică respectivă și-a exprimat imposibilitatea de a da curs solicitărilor, menționând că, în conformitate cu art.6 alin.(2) din Legea aviației civile nr.1237-XIII din 09 iulie 1997 (în vigoare la data numirii în funcție), doar angajatorul – Guvernul Republicii Moldova – este obligat să compenseze salariul neachitat în toate cazurile de privare ilegală de posibilitatea de a munci.

Prin răspunsul Cancelariei de Stat*****din 14 august 2023, s-a comunicat că subiectul invocat în petiția din 10 august 2023 urmează a fi examinat în comun cu Ministerul

Infrastructurii și Dezvoltării Regionale și Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Ulterior, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, prin răspunsul***** din 04 septembrie 2023, a comunicat lipsa competenței în examinarea subiectului respectiv. Ministerul Justiției al Republicii Moldova nu a oferit niciun răspuns în acest sens.

În aceste condiții, întrucât Guvernul Republicii Moldova nu a inițiat procedura administrativă privind adoptarea actului administrativ referitor la achitarea plății suplimentare pentru întârzierea achitării salariului în perioada menționată, în data de 15 septembrie 2023, în conformitate cu art.162 din Codul administrativ, a fost înaintată o cerere prealabilă privind adoptarea actului administrativ individual solicitat.

Ca răspuns la această cerere prealabilă, prin referința ***** din 28 septembrie 2023, Guvernul Republicii Moldova, în mod repetat, nu a dat curs solicitărilor formulate în petiția din 10 august 2023 și în cererea prealabilă din 15 septembrie 2023. Acesta s-a limitat la opinia exprimată de secretarul adjunct al Guvernului, potrivit căreia plata suplimentară solicitată ar ține de executarea unei hotărâri judecătorești.

Potrivit art.64 din Codul administrativ, autoritatea publică are obligația să soluționeze o cerere în limitele competențelor sale și în termenul legal. Circumstanțele de fapt și de drept relatate indică clar că petiția din 10 august 2023 și cererea prealabilă din 15 septembrie 2023 nu au fost examinate în conformitate cu prevederile legale menționate, prin inițierea procedurii administrative și adoptarea unui act administrativ individual, ceea ce echivalează, în temeiul art.64 alin.(2) din Codul administrativ, cu o respingere implicită a cererii.

Prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova ***** din 13 noiembrie 2013, ***** a fost numit în funcția de director al Autorității Aeronautice Civile. Atribuțiile aferente acestei funcții au fost exercitate în conformitate cu prevederile Legii aviației civile ***** din 09 iulie 1997 și ale Regulamentului de organizare și funcționare, structurii și efectivului-limită ale Autorității Aeronautice Civile, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova ***** din 07 august 2014.

Pe parcursul activității sale, în urma emiterii ordonanței Centrului Național Anticorupție din 27 aprilie 2015 privind începerea urmăririi penale (cauza penală ***** pentru presupusa comitere a infracțiunii prevăzute la art.328 alin.(3) lit.b) și d) din Codul penal al Republicii Moldova – depășirea atribuțiilor de serviciu de către o persoană cu funcție de demnitate publică, soldată cu daune considerabile și urmări grave – la data de 08 iunie 2015, în baza ordonanței Centrului Național Anticorupție, ***** a fost recunoscut în calitate de bănuit de comiterea acestei infracțiuni.

Ulterior, în baza ordonanței Centrului Național Anticorupție din 10 iunie 2015, ***** a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit.b) și d) din Codul penal al Republicii Moldova.

Punerea sub învinuire a determinat Procuratura Anticorupție, autoritatea care exercită controlul asupra acțiunilor Centrului Național Anticorupție, să înainteze un demers Guvernului Republicii Moldova – autoritatea competentă în materie de numire și eliberare din funcție a directorului Autorității Aeronautice Civile. În urma acestui demers, prin Hotărârea Guvernului nr.393 din 16 iunie 2015, s-a dispus suspendarea din funcție a lui *****.

La data de 05 iulie 2016, întrucât învinuirea adusă nu a fost confirmată, Procuratura Anticorupție a emis o ordonanță prin care a dispus: 1) admiterea raportul cu propunerea de clasare a procesului penal în cauza***** întocmit de ofițerul superior de urmărire penală al Direcției Generale Urmărire Penală a Centrului Național Anticorupție,***** 2) scoaterea de sub urmărire penală a lui ********** născut la *****, din lipsa elementelor constitutive ale

infracțiunii prevăzute la art.328 din Codul penal; 3) clasarea procesul penal în cauza***** întrucât a intervenit una dintre circumstanțele care exclud urmărirea penală, prevăzută la art.275 pct.(3) din Codul de procedură penală.

Scoaterea de sub urmărire penală, în temeiul art.284 CPP, constituie un act de reabilitare și marchează finalizarea tuturor acțiunilor de urmărire penală față de persoana vizată. Conform art.23 și 66 din CPP, persoana reabilitată are dreptul la repunerea în drepturile personale pierdute și la despăgubiri pentru prejudiciile cauzate.

În drept, potrivit Legii nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor judecătorești, urmare a depunerii și examinării acțiunii civile, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (Sediul Centru) din 30 decembrie 2020, în dosarul nr.2-11727/2019, au fost admise parțial pretențiile formulate de *****. Instanța a dispus încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova a sumei de 138.549,26 lei cu titlu de prejudiciu material, reprezentând salariul mediu pentru perioada suspendării provizorii din funcție (16 iunie 2015 – 14 august 2015); a sumei de 10.000 lei cu titlu de prejudiciu moral; a sumei de 4.000 lei cu titlu de asistență juridică; totalul despăgubirilor stabilite a fost de 152.549,26 lei.

Hotărârea instanței de fond a devenit definitivă și executorie la 28 octombrie 2021, prin respingerea apelului formulat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, prin decizia Curții de Apel Chișinău din aceeași dată.

În temeiul art.142 alin.(1) lit.b) din Codul muncii, salariul, ca recompensă pentru munca prestată, trebuie achitat periodic, cel puțin o dată pe lună. Suma de 138.549,26 lei achitată în baza hotărârii judecătorești reprezintă salariul mediu cuvenit pentru perioada suspendării provizorii din funcție.

Având în vedere că actul judecătoresc a devenit executoriu la 28 octombrie 2021, iar achitarea efectivă a sumei de 138.549,26 lei a avut loc abia la 17 mai 2022, întârzierea de 200 de zile justifică solicitarea unei plăți suplimentare în conformitate cu art.330 alin.(2) din Codul muncii – de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere, ceea ce constituie 67.334,81 lei.

Această plată suplimentară reprezintă o compensație echitabilă pentru perioada în care salariatul a fost lipsit ilegal de unica sursă de venit necesară unui trai decent.

În baza răspunsului Ministerului Justiției ***** din 01 august 2023, care confirmă că angajatorul (în speță, Guvernul Republicii Moldova, conform art.6 alin.(2) din Legea aviației civile nr.1237-XIII din 09 iulie 1997) este responsabil pentru plata salariului și a compensațiilor, se constată că obligația de achitare a sumei suplimentare revine Guvernului.

Opinia Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, exprimată în răspunsul***** din 04 septembrie 2023 și întemeiată pe art.68 alin.(2^1) din Legea finanțelor publice nr.181 din 25 iulie 2014, este considerată neîntemeiată, deoarece suspendarea executării unei hotărâri judecătorești nu exonerează angajatorul de obligația achitării penalităților de întârziere prevăzute la art.330 alin.(2) din Codul muncii. Mai mult, prin încheierea judecătorească din 11 mai 2022, recursul Ministerului Justiției a fost declarat inadmisibil, confirmând abuzul procesual al autorității.

În acest context, Legea nr.87 din 21 aprilie 2011 privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești prevede expres responsabilitatea Ministerului Justiției în astfel de cazuri, atât în calitate de reprezentant al statului în instanță, cât și ca organ responsabil de executare.

Mai mult, suma solicitată prin cererea din 10 august 2023 nu include întârzierea aferentă

perioadei 15 august 2015 – 28 octombrie 2021, deși pentru ***** și familia sa, suma de 138.549,26 lei, achitată abia în mai 2023, a reprezentat singura sursă de existență, în lipsa unui loc de muncă.

Generalizând circumstanțele, se constată că petiția din 10 august 2023 și cererea prealabilă din 15 septembrie 2023 nu au fost examinate prin prisma inițierii procedurii administrative în conformitate cu prevederile art.art.5–9, 69, 78 din Codul administrativ. Refuzurile exprimate prin opiniile emise de Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale și Cancelaria de Stat nu constituie acte administrative individuale conform art.5 din Codul administrativ.

În consecință, în temeiul art.189 și art.206 alin.(1) lit.lit.a) și b) din Codul administrativ, persoana vătămată este îndreptățită să formuleze o acțiune în contencios administrativ în vederea: anulării refuzului tacit de soluționare a cererii; obligării Guvernului Republicii Moldova să emită actul administrativ individual privind achitarea plății suplimentare în sumă de 67.334,81 lei.

În cadrul ședințelor de judecată, reclamantul *****, fiind citat, nu s-a prezentat. Reprezentantul reclamantului, avocatul Melnic Eduard împuternicit în baza mandatului avocațial seria MA ***** din 25.11.2024, a susținut acțiunea în sensul formulat și a solicitat admiterea acesteia, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Pârâtul – Guvernul Republicii Moldova, nu a recunoscut acțiunea reclamantului *****, a solicitat respingerea acesteia, considerând-o neîntemeiată. În referința prezentată (f.d.36-45, autoritatea publică pârâtă a invocat următoarele contraargumente în susținerea poziției sale: la 10 august 2023 cu *****a fost înregistrată petiția cet.***** către Guvernul Republicii Moldova privind achitarea plății suplimentare pentru întârzierea achitării plăților salariale cuvenite în perioada 29 octombrie 2021-17 mai 2022, în sumă de 67 334,81 lei.

Astfel, la 14 august 2023, prin indicația *****, Cancelaria de Stat a remis petiția vizată mai sus spre examinare, conform competențelor, către Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale și Ministerul Justiției, cu informarea petiționarului.

Despre rezultatele examinării petiției menționate supra, reclamantul a fost informat prin scrisorile Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale ***** din 04.09.2023 și a Ministerului Justiției ***** din 18.08.2023.

Ulterior, la data de 18 septembrie 2023 cu ***** a fost înregistrată cererea prealabilă a reclamantului către Guvernul Republicii Moldova privind achitarea plății suplimentare pentru întârzierea achitării plăților salariale cuvenite în perioada 29 octombrie 2021-17 mai 2022, în sumă de 67 334,81 lei.

Ca urmare, prin scrisoarea Cancelariei de Stat ***** din 28 septembrie 2023, reclamantul a fost informat despre faptul că prin hotărârea***** din 12 august 2015 (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova ***** 14 august 2015) Guvernul a decis eliberarea dlui ***** din funcția de director al Autorității Aeronautice Civile. Această hotărâre a fost contestată în instanța de judecată. Respectiv, prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun.Chișinău din 8 iulie 2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, menținută prin decizia definitivă a Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2016 și încheierea irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 12 mai 2017. Prin urmare, în perioada 15 august 2015 și până în prezent Guvernul Republicii Moldova nu a emis careva acte administrative în privința reclamantului. Iar pretinsa plată suplimentară invocată pentru presupusa întârziere a achitării prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală ține de executarea unei decizii judecătorești, emise în cauza civilă intentată de ***** împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Procuratura

Generală a Republicii Moldova, în ordinea Legii nr.1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Totodată, la 13 octombrie 2023 ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova privind constatarea ilegalității și anulării refuzului expus în scrisoarea ***** din 28 septembrie 2023, obligarea Guvernului Republicii Moldova de a adopta un act administrativ individual privind achitarea plății suplimentare pentru întârzierea achitării plăților salariale cuvenite în perioada 29 octombrie 2021-17 mai 2022, în sumă de 67334,81 lei, catalogând că petiția din 10.08.2023, cererea prealabilă din 15.09.2023 nu au fost examinate prin prisma inițierii și finalizării procedurii administrative cu adoptarea unui act administrativ individual, iar opiniile ********** din 04.09.2023, cât și a secretarului general adjunct al Guvernului ***** din 28.09.2023 nu pot fi considerate acte administrative individuale în sensul art.art.5-9, 69, 78 Cod administrativ.

Prin Hotărârea Guvernului***** din 12 august 2015 (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova ***** din 14 august 2015) ***** a fost eliberat din funcția de director al Autorității Aeronautice Civile. Explică că, această hotărîre a fost contestată în instanța de judecată. Respectiv, prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun.Chișinău din 8 iulie 2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, menținută prin decizia definitivă a Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2016 și încheierea irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 12 mai 2017). Respectiv, în perioada 15 august 2015 și până în prezent Guvernul Republicii Moldova nu a emis careva acte administrative în privința reclamantului. Deci din 14 august 2015 au încetat raporturile de muncă (angajator/salariat) dintre ***** și Guvernul Republicii Moldova.

La 21 iunie 2019 ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, solicitând obligarea procurorului din cadrul Procuraturii Anticorupție de a prezenta scuze oficiale în numele statului cu difuzarea acestora prin aceleași mijloace de informare în masă prin care a fost difuzată informația despre învinuirea reclamantului, încasarea din Bugetul de stat în beneficiul reclamantului a sumei de 138 549, 26 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin acțiunile ilicite ale Centrului Național Anticorupție, Procuraturii Anticorupție, care constituie salariul mediu pentru perioada suspendării provizorii din funcție în perioada 16 iunie 2015-14 august 2015, încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în sumă de 1500,00 lei, calcularea vechimii generale în muncă și a vechimii în specialitate cu includerea perioadei de timp din 16 iunie 2015 până la 14 august 2015, încasarea din Bugetul de stat în beneficiul reclamantului a sumei de 200 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile ilicite ale Centrului Național Anticorupție, Procuraturii Anticorupție a RM și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 decembrie 2020 acțiunea depusă de ***** a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui ***** suma de 138 549,26 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, care constituie salariul mediu pentru perioada suspendării provizorii din funcție în perioada 16 iunie 2015-14 august 2015, suma de 10 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 4000,00 lei cu titlu de asistență juridică, iar în total 152549,26 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2021 a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției și menținută hotărârea primei instanțe.

La 23 februarie 2022, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de

apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin încheierea irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 11 mai 2022 (dosar nr.2ra-285/22) recursul înaintat de Ministerul Justiției a fost declarat inadmisibil.

Astfel, hotărârea din 30 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, prin care s-a dispus încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui ***** suma de 138 549,26 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, care constituie salariul mediu pentru perioada suspendării provizorii din funcție în perioada 16 iunie 2015-14 august 2015, suma de 10 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 4000,00 lei cu titlu de asistență juridică, iar în total 152549,26 lei a devenit definitivă și irevocabilă din data de 11 mai 2022.

Evocă că, achitarea plății suplimentare în temeiul art.330 alin.(2) Codul muncii al Republicii Moldova nr.154/2003 este solicitată de facto în contextul executării cu „întârziere" (după cum pretinde reclamantul) a unei hotărâri judecătorești definitive, emise în cauza civilă intentată de către *****, în ordinea Legii nr.1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, iar Guvernul Republicii Moldova nu a fost parte în litigiu dat.

Astfel, menționează că, petiționarul/reclamantul *****, inițial, în vederea revendicării pretinsei plăți pentru executarea cu întârziere a actului judecătoresc (hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30.12.2020, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28.10.2021 în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către ***** împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, Rudei Lilian cu privire la repararea prejudiciului moral și material), după cum reiese din materialele anexate de reclamant la cererea de chemare în judecată, la 26 iunie 2023 s-a adresat cu o petiție Ministerului Justiției (nr. de înregistrare 1583). Prin răspunsul Ministerului Justiției ***** din 01.08.2023, acesta a fost informat despre „imposibilitatea de a da curs solicitării", precum și în caz de dezacord cu răspunsul dat, „rămâne, evident, și calea judiciară de rezolvare a celor solicitate".

La 10 august 2023 cu *****a fost înregistrată petiția cet.***** către Guvernul Republicii Moldova privind achitarea plății suplimentare pentru întârzierea achitării plăților salariale cuvenite în perioada 29 octombrie 2021 - 17 mai în sumă de 67 334,81 lei.

La 14 august 2023, prin indicația *****, Cancelaria de Stat a remis petiția vizată spre examinare, conform competențelor funcționale, către Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale și Ministerului Justiției, cu informarea petiționarului.

Despre rezultatele examinării petiției menționate supra, petiționarul/reclamantul a fost informat prin scrisorile autorităților respective (a Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale***** din 04.09.2023 și a Ministerului Justiției ***** din 18.08.2023).

Prin scrisoarea***** din 04.09.2023 Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale l-a informat pe ***** despre faptul că solicitarea acestuia excedă competențele ministerului, făcându-se referire, inclusiv, la norma art.68 alin.(2^1) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014.

Subsecvent, prin scrisoarea Ministerului Justiției ***** din 18.08.2023 (ca răspuns la petiția din 10.08.2023), s-a comunicat petiționarului/reclamantului despre inadmisibilitatea pretenției de achitare a unor sume suplimentare, iar în caz de dezacord cu răspunsul dat, acesta este în drept, potrivit art.art.189, 196, 209 Cod administrativ să depună acțiune în contencios la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani.

La data de 18 septembrie 2023 cu ***** a fost înregistrată cererea prealabilă a reclamantului către Guvernul Republicii Moldova privind achitarea plății suplimentare pentru întârzierea achitării plăților salariale cuvenite în perioada 29 octombrie 2021-17 mai 2022, în sumă de 67 334,81 lei.

Prin scrisoarea Cancelariei de Stat ***** din 28 septembrie 2023, ținând cont de opiniile autorităților responsabile expuse în scrisorile Ministerului Justiției ***** din 22.09.2023 și Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale ***** din 25.09.2023, reclamantul a fost informat despre rezultatele examinării. Prin urmare, în perioada 15 august 2015 și până în prezent Guvernul Republicii Moldova nu a emis careva acte administrative în privința petiționarului. Pretinsa plată suplimentară invocată pentru presupusa întârziere a achitării prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală vizează executarea unei decizii judecătorești, emise în cauza civilă intentată de ***** împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Procuratura Generală a Republicii Moldova, ***** în ordinea Legii nr.1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Ținând cont de cele menționate supra, relevă că răspunsul contestat în prezenta speță, a fost perfectat ca urmare a unor operațiuni administrative, întreprinse de autoritatea publică în cadrul procedurii administrative, în vederea identificării soluțiilor legale ce vizează pretențiile înaintate de reclamant.

În acest sens, relevă că operațiunile administrative sunt acțiuni realizate de autoritățile administrației publice și de funcționarii acestora prin care se ajunge la adoptarea, emiterea sau la aplicarea actelor administrative, fie pentru realizarea puterilor respective, fie pentru emiterea unor acte administrative. Totodată, menționează că, trăsăturile principale ale faptelor juridice materiale și ale operațiunilor administrative sunt că ele nu concretizează o manifestare de voință, deci sunt forme concrete, materiale, prin care se acționează asupra realității existente; faptele materiale și operațiunile administrative au ca trăsătură dominantă scopul pentru care se realizează, și care poate consta în mijlocirea emiterii (adoptării) actelor administrative, determinând și condiționând validitatea, emiterea, sau acest scop poate consta în realizarea celuilalt obiectiv al administrației - executarea legii.

Operațiunile administrative pot interveni în diferite faze ale procesului de elaborare și de executare a actelor administrative - în faza pregătirii, emiterii, executării actului administrativ și în cea a controlului executării. Respectiv, conchide că faptele și operațiunile administrative nu pot face obiectul acțiunii în contencios administrativ, în scopul verificării legalității lor. Legea recunoaște ca obiect al acțiunii doar actul administrativ și nesoluționarea unei cereri în termenul prescris.

Conform art.69 alin.(1) și (3) Cod administrativ, procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii. Inițierea unei proceduri administrative din oficiu rămâne la discreția autorității publice. In cazurile prevăzute de lege sau în baza unei decizii a autorității publice ierarhic superioare, inițierea procedurii administrative din oficiu este obligatorie.

În conformitate cu art.78 alin. (1) Cod administrativ, procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operațiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual, respectiv încheierea unui contract administrativ.

Respectiv, procedura administrativă inițiată la cererea reclamantului privind pretenția de achitare a unor sume suplimentare pentru întârzierea achitării plăților salariale, în de fapt, s-a

finalizat prin fost emiterea răspunsului Ministerului justiție ***** din 18 august 2023, prin care a considerat pretenția înaintată ca inadmisibilă.

În circumstanțele expuse, ține să menționeze că este contrară normelor legale, emiterea în cadrul unei și aceleiași proceduri administrative a două hotărâri judecătorești, or, principiul legalității indică expres că autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Astfel, legalitatea procedurii administrative se examinează în cadrul acțiunii în contencios administrativ privind anularea actului administrativ emis la finele procedurii administrative. În cazul în care, o anumită persoană își manifestă dezacordul cu rezultatele activității administrative, sau a procedurii administrative, aceasta este în drept să-și apere drepturile sale prin intentarea unei acțiuni în contencios administrativ privind anularea actului administrativ emis. Totodată, relevă că printre condițiile generale de legalitate ale actului administrativ se regăsește și cerința ca actul să fie emis conform competenței, în forma și procedura prevăzută de lege.

Respectiv, la examinarea dezacordului manifestat de persoana interesată, cu rezultatele activității administrative, reflectate într-un act administrativ emis, instanța de contencios administrativ va examina întreaga procedură administrativă desfășurată până la emiterea actului administrativ, verificând legalitatea tuturor operațiunilor administrative efectuate în cadrul acestei activități administrative. În caz de contestare a hotărârii emise la finele procedurii administrative, concomitent cu contestarea actului administrativ individual, persoana lezată într-un drept al său, poate să conteste și operațiunile administrative, fapt prevăzut expres în art.15 Cod administrativ.

Totodată, menționează că, însăși în motivarea acțiunii depuse, reclamantul a invocat prevederile Legii nr.87/2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a cauzei a hotărîrii judecătorești. Astfel, reclamantul susține: „Ministerul Justiției al RM reprezentând statul în instanța de judecată și tot el fiind responsabil de executarea hotărârilor judecătorești privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil, or, prin acțiunile Ministerul Justiției al RM, în cazul din speță, nu regăsim acel remediu eficient creat de lege.”, care demonstrează încă o dată că reclamantul cunoaște cadrul normativ care reglementează procedura legală privind executarea hotărârilor judecătorești. Fapt ce trezește suspiciuni referitor la exercitarea drepturilor sale cu bună-credință în cadrul procedurii administrative deduse judecății. Or, potrivit art.24 Cod administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate.

Cu referire la solicitarea privind obligarea Guvernului RM de a adopta un act administrativ individual privind achitarea plății suplimentare pentru întârzierea achitării plăților salariale cuvenite în perioada 29 octombrie 2021 - 17 mai 2022, fără a lua în considerație perioada stării de urgență, în sumă de 67334,81, reiterează că prin hotărârea***** din 12 august 2015 (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova ***** din 14 august 2015) Guvernul a decis eliberarea dlui ***** din funcția de director al Autorității Aeronautice Civile. Respectiv, începând cu data de 14 august 2015 pârâtul nu mai are careva raporturi de muncă/serviciu (angajator/salariat) cu reclamantul, pentru a i se achita careva plăți salariale. Respectiv, Guvernul nici într-un fel nu i-a îngrădit reclamantului dreptul de a se încadra în câmpul muncii și de a avea

un venit salarial, în această perioadă mai mare de 8 ani.

Or, potrivit art.128 alin.(1) din Codul muncii, salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată. A nu se confunda cu „prejudiciul material compensat", calculat conform art.7 lit.a) din Legea nr.1545/1998.

Subsecvent, notează că, potrivit art.57 alin.(l) Cod administrativ, activitatea administrativă se realizează numai de autoritatea publică competentă și în limitele competenței legale.

În acest sens, relevă că domeniile de activitate, funcțiile, atribuțiile și împuternicirile Guvernului sunt stabilite prin Legea nr.136/2017 cu privire la Guvern.

Potrivit art.31 alin.(1) din Legea nr.136/2017, Cancelaria de Stat este autoritatea publică care asigură organizarea activității Guvernului, stabilește cadrul general pentru definirea priorităților Guvernului, asigură suport metodologic, organizatoric și de coordonare pentru sistemul de planificare, elaborare și implementare a politicilor publice la nivelul ministerelor și al altor autorități administrative centrale, monitorizează implementarea programului de activitate al Guvernului, prezintă materialele analitice și informaționale, pregătește proiectele de hotărâri, ordonanțe și dispoziții ale Guvernului și verifică executarea acestora.

În conformitate cu pct.7, subpct.32, 33) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.657/2009, în scopul realizării de către Guvern a prerogativelor sale constituționale privind realizarea politicii interne și externe a statului și exercitarea conducerii generale a administrației publice, Cancelaria de Stat reprezintă interesele Guvernului în instanțele judecătorești, examinează petițiile persoanelor fizice și juridice adresate Guvernului și, în caz de necesitate, le expediază către autoritățile competente pentru luarea măsurilor ce se impun, efectuează analiza și sinteza petițiilor înaintate pentru soluționarea problemelor abordate, precum și organizează audiența petiționarilor la conducerea Guvernului.

În context, reiterează că examinarea petiției a fost efectuată de către Ministerul Justiției (prin prisma competențelor atribuite conform Legii nr.1545/1998 și Hotărîrea Guvernului nr.698/2017 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Justiției) și Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (conform Hotărîrii Guvernului nr.690/2017 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale). Iar, cât privește procedura și competențele de examinare a pretențiilor ce vizează repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a cauzei a hotărîrii judecătorești, aceasta este reglementată prin Legea nr.87/2011.

În context, susține că reclamantul nu a justificat calitatea procesuală a Guvernului, nu a indicat careva acte normative din care ar rezulta responsabilitatea juridică a pârâtului în raport cu pretenția ce vizează acțiunea în obligare.

Or, calitatea de parte în proces trebuie să corespundă cu cea de titular al dreptului, respectiv al obligației ce formează conținutul raportului juridic de drept material dedus judecății. Promovarea oricărei acțiuni în justiție presupune îndeplinirea a trei cerințe esențiale: interes legitim, născut, actual și personal, calitatea și capacitatea procesuală a părților. Neîndeplinirea oricăreia dintre acestea înlătură posibilitatea inițierii sau continuarea acțiunii civile.

Prin urmare, revendicarea dreptului încălcat trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi indicat vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art.art.17 și 189 Cod administrativ de „drept vătămat" și de „încălcarea unui drept al său" se referă la drepturi subiective concrete, fiind

excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (actio popularis).

Această concluzie este fortificată și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state member ale Uniunii Europene (cererea nr.45572/00).

În contextul celor expuse mai sus, luând în considerație circumstanțele de drept menționate, raportate la circumstanțele de fapt relevante, precum și în temeiul art.art.7, 17, 20, 207 alin.(1) și (2) lit.e) Cod administrativ, solicită declararea acțiunii în contestare și obligare înaintată de ***** împotriva Guvernului Republicii Moldova ca fiind inadmisibilă.

În cadrul ședințelor judecătorești, reprezentantul autorității publice pârâte, Alexandra Sîlnic, împuternicită în baza procurii ***** din 23.02.2023 a solicitat respingerea acțiunii ca fiind nefondată, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând acțiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Guvernului Republicii Moldova privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil cu privire achitarea plății suplimentare pentru întârzierea achitării plăților salariale cuvenite în sumă de 67 334,81 lei, ascultând explicațiile ambelor părți, studiind materialele dosarului în coraport normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunea înaintată este neîntemeiată și pasibilă de respins din următoarele considerente.

Conform art.189 alin.(1) Cod administrativ al RM, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

La fel, art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor, obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care respins în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În speță, reclamantul *****, este destinatar al răspunsului ***** din 28.09.2023 și prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22.08.2024(f.d.76-84) s-a impus verificarea legalității în fond al acestuia, respectiv, acțiunea este admisibilă în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ.

Art.20 Cod administrativ statuează că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Iar, potrivit art.206 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, o acțiune în contenciosul administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare).

Art.208 alin.(1) Cod administrativ, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Se constată că, adresarea în instanța de judecată a fost precedată de adresarea reclamantului ***** cu cerere prealabilă din 15.09.2023 privind achitarea sumei de 67334,81 lei.

Prin decizia adoptată în procedura prealabilă ***** din 28.09.2023, cererea a fost respinsă.

Art.209 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, acțiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia.

Instanța constată că reclamantul *****, și-a realizat dreptul său la acțiune în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de art.209 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, or, decizia adoptată în procedura prealabilă este emisă la 28.09.2023, iar reclamantul a depus acțiunea în contencios administrativ la 13.10.2023.

Prin urmare, analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale referitoare la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată constată că reclamantul *****, este îndreptățit să depună acțiunea în contencios administartiv, a respectat procedura prealabilă, și-a realizat dreptului său la acțiune în interiorul termenului prevăzut de lege, respectiv, temei de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă pe motive de tardivitate sau nerespectare a procedurii prealabile, precum și lipsa dreptului vătămat, la fel și alte temeiuri prevăzute de lege, nu există - ceea ce condiționează soluționarea fondului cauzei.

Obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității deciziei adoptate în procedura prealabilă ***** din 28.09.2023, prin care cerere a fost respinsă, precum și cerința subsecventă de obligare a emiterii actului administrativ favorabil reclamantului privind achitarea sumei de 67334,81 lei.

Decizia contestată ***** din 28.09.2023 are următorul conținut:

”Cu referire la cererea prealabilă din 15 septembrie 2023 (înregistrată cu ***** din 18 septembrie 2023) *privind achitarea plăţii suplimentare pentru întârzierea achitării etăţilor salariate cuvenite în perioada 29 octombrie 2021-17 mai 2022, în sumă de 67 81 lei,* comunicăm următoarele.

Prin hotărârea***** din 12 august 2015 (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova ***** din 14 august 2015) Guvernul a decis eliberarea dlui ***** din funcția de director al Autorității Aeronautice Civile. De notat că, această hotărîre a fost contestată în instanța de judecată. Respectiv, prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun.Chișinău din 8 iulie 2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (menținută prin Decizia definitivă a Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2016 și încheierea irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 12 mai 2017). Prin urmare, în perioada 15 august 2015 și până în prezent Guvernul Republicii Moldova nu a emis careva acte administrative în privința dvs.

Pretinsa plată suplimentară invocată în cerere pentru presupusa întârziere a achitării prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală ține de executarea unei decizii judecătorești, emise în cauza civilă intentată de ***** împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Procuratura Generală a Republicii Moldova, ***** în ordinea Legii nr.1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Conex, menționăm că Ministerul Justiției a examinat petiția dvs. din 10 august 2023 prin care ați solicitat inițierea procedurii administrative și adoptarea actului administrativ privind achitarea plății suplimentare pentru întârzierea achitării plăților salariale, fapt despre care ați fost informat prin scrisoarea ministerului ***** din 18 august 2023(copia se anexează).”

Noţiunea de „act administrativ” este reglementată în legislația națională, cât şi în Rezoluţia (77)31 Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcţii judiciare.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile Codului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Starea de fapt stabilită pe parcursul examinării cauzei denotă următoarele:

Prin hotărârea***** din 12 august 2015, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova ***** 14 august 2015, Guvernul a decis eliberarea dlui ***** din funcția de director al Autorității Aeronautice Civile.

Reclamantul *****, nefiind de acord cu decizia menționată, a contestat-o în instanța de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun.Chișinău din 08.07.2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. Hotărârea Judecătoriei Botanica mun.Chișinău din 08.07.2016 a fost menținută prin decizia definitivă a Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2016 și încheierea irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 12 mai 2017.

În context, instanța de judecată subliniază că relațiile de muncă dintre reclamant și autoritatea publică pârâtă s-au finalizat prin emiterea de către Guvern a hotărârii***** din 12 august 2015, privind eliberarea dlui ***** din funcția de director al Autorității Aeronautice Civile.

Prin acțiunea depusă reclamantul pretinde obligarea Guvernului Republicii Moldova să emită actul administrativ favorabil privind achitarea sumei de 67334,81 lei cu titlu de plăți suplimentare pentru întârzierea achitării plăților salariale cuvenite în perioada 29.10.2021 – 15.05.2022, fără a invoca vreo circumstanță de fapt și de drept din care ar rezulta că Guvernul Republicii Moldova a încălcat vreun drept al reclamantului sau a admis vreo întârziere a achitării plăților salariale cuvenite reclamantului astfel încât să fie angajată răspunderea pârâtului pentru încălcarea admisă.

După cum s-a stabilit în cadrul cercetării judecătorești, pretinsa plată suplimentară pentru presupusa întârziere a achitării prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală ține de executarea unei decizii judecătorești, emise în cauza civilă intentată de ***** împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Procuratura Generală a Republicii Moldova, în ordinea Legii nr.1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, Guvernul Republicii Moldova, în calitatea sa de angajator, nefiind subiect responsabil în baza respectivei legi.

La fel, instanța a stabilit că, la 21.06.2019 ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, solicitând obligarea procurorului din cadrul Procuraturii Anticorupție de a prezenta scuze oficiale în numele statului cu difuzarea acestora prin aceleași mijloace de informare în masă prin care a fost difuzată informația despre învinuirea reclamantului, încasarea din Bugetul de stat în beneficiul reclamantului a sumei de 138 549, 26 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin acțiunile ilicite ale Centrului Național Anticorupție, Procuraturii Anticorupție, care constituie salariul mediu pentru perioada suspendării provizorii din funcție în perioada 16 iunie 2015-14 august 2015, încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în sumă de 1500,00 lei, calcularea vechimii generale în muncă și a vechimii în specialitate cu includerea perioadei de timp din 16 iunie 2015 până la 14 august 2015, încasarea din Bugetul de stat în beneficiul reclamantului a sumei de 200 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile ilicite ale Centrului Național Anticorupție, Procuraturii Anticorupție a RM și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 decembrie 2020 acțiunea depusă de ***** a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui ***** suma de 138 549,26 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, care constituie salariul mediu pentru perioada suspendării provizorii din funcție în perioada 16 iunie 2015-14 august 2015, suma de 10 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 4000,00 lei cu titlu de asistență juridică, iar în total 152549,26 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2021 a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 decembrie 2020.

La 23 februarie 2022, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin încheierea irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 11 mai 2022 recursul înaintat de Ministerul Justiției a fost declarat inadmisibil.

Astfel, hotărârea din 30 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, prin care s-a dispus încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui ***** suma de 138 549,26 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, care constituie salariul mediu pentru perioada suspendării provizorii din funcție în perioada 16 iunie 2015-14 august 2015, suma de 10 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 4000,00 lei cu titlu de asistență juridică, iar în total 152549,26 lei a devenit definitivă și irevocabilă din data de 11 mai 2022.

Achitarea plății suplimentare în temeiul art.330 alin.(2) Codul muncii al Republicii Moldova nr.154/2003 este solicitată de facto în contextul executării cu întârziere a hotărârii

susmenționate, emise în cauza civilă intentată de către *****, în ordinea Legii nr.1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Respectiv, art.330 alin.(2) din Codul muncii, nu este aplicabil speței, deoarece impune ca condiție pentru încasarea penalităților pentru neachitarea la timp a plăților salariale, existența vinovăției angajatorului. Alin.(2) al art.330 Codul muncii, prevede: în caz de reţinere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizaţiei de concediu (art.117), a plăţilor în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăţi (art.123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întîrziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen. În speță, vina angajatorului nu există, ceea ce denotă netemeinicia acțiunii reclamantului de încasare a sumei de 67334,81 lei cu titlu de plăți suplimentare pentru întârzierea achitării plăților salariale în temeiul art.330 Codul muncii. Lipsa vinovăției angajatorului, Guvernului Republici Moldova, ca urmare a finalizării relațiilor de muncă dintre reclamantul ***** și Guvernul Republicii Moldova, a fost stabilită definitiv și irevocabil prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun.Chișinău din 08.07.2016, menținută prin decizia definitivă a Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2016 și încheierea irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 12 mai 2017, obținând respectiv puterea lucrului judecat, ceea ce înseamnă că respectivele circumstanțe nu pot fi contestate din nou sau puse în discuție în cadrul unui nou proces de judecată. Încetarea raportului de muncă dintre reclamantul ***** și Guvernul Republicii Moldova, este legală, respectiv, ultimul nu poate fi obligat să achite careva plăți în baza art.330 Codul muncii, deoarece nu a admis careva încălcări a drepturilor reclamantului.

În cazul în care reclamantul ***** pretinde că drepturile sale protejate de Legea nr.1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și/sau Legea nr.87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, i-au fost încălcate, reclamantul a înaintat acțiunea împotriva pârâtului necorespunzător. Or, nu Guvernul Republicii Moldova urmează să aibă calitatea de pârât în acțiunile declanșate în baza Legii nr.1545 din 25.02.1998 și/sau Legii nr.87 din 21.04.2011.

În acest context, instanța judecătorească subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

În acest sens, instanța judecătorească a stabilit respectarea de către autoritatea publică pârâtă a procedurii de emiterea a refuzului contestat, or, Guvernul Republicii Moldova a acționat în conformitate cu normele legale, respectând limitele dreptului său discreționar, instanța reținând în acest sens că, verificarea legalității unui act administrativ implică verificarea elementelor de fond şi formă. Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabileşte formalităţile şi procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condiţiilor de fond şi formă pentru aceasta şi respectiv, sancţiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din

elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea. Conform art.118 Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare. Prin urmare, instanța judecătorească conchide că decizia contestată este legală în fond, emisă cu respectarea condițiilor de legalitate/valabilitate stabilite de lege, fiind motivată și conținând informații obligatorii impuse de lege. Neexplicarea modalității de contestare a răspunsului ***** din 28.09.2023, nu afectează legalitatea în fond a acestuia, ci doar oferă reclamantului dreptul de a o contesta în termen de un an de la comunicare/notificare(art.209 alin.(2) Cod administrativ).

Celelalte temeiuri invocate de către reclamant întru anularea actului administrativ contestat, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea refuzului contestat.

Potrivit art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse actului contestat de către reclamant, instanța de judecată conchide că, refuzul autorității publice pârâte de a achita reclamantului suma de 67334,81 lei, este legal. Or, de către pârât a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ și ultimul este emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri/abuzuri la emiterea actului defavorabil emis, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament, ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului, nu există, deoarece actul defavorabil contestat este legal.

Alegațiile reclamantei consemnate în textul cererii de chemare în judecată și expuse în cadrul dezbaterior judiciare, nu pot fi reținute de către instanța de judecată ca temei de anulare a actului defavorabil contestat, deoarece reclamantul interpretează *lato sensu* normele pe cale le consideră relevante, iar scopul primordial al instituției contenciosului administrativ, după cum s-a invocat și *supra*, este prestabilit de legiuitor și presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităţilor publice, ordonarea activităţii autorităţilor publice. Respectiv, ca acțiunea în contencios administrativ promovată de reclamant să fie pasibilă de admis, reclamantul urma să identifice pretinse ilegalități și/sau abuzuri admise anume de către pârât la emiterea actului contestat, ci nu de către alți subiecți. Respectiv, actul emis și activitatea administrativă desfășurată de către autoritatea publică pârâtă este conformă principiului legalității(art.21 Cod administrativ), nefiind identificat de către instanța de judecată nici un abuz din partea autorității publice pârâte în cadrul desfășurării activității administrative care s-a finalizat cu emiterea actului defavorabil contestat de reclamant. Prezumția de legalitate de care beneficiază actul contestat, ca și orice alt act administrativ, ar deveni una iluzorie în cazul în care ar fi posibilă înlăturarea acesteia doar în baza unor interpretări teoretice ale cadrului legal, invocate de un participant sau altul, fie în cadrul procedurii administative, fie în cadrul procedurii de contencios administrativ.

Respectiv, instanța de judecată conchide că actul defavorabil contestat este legal, prin urmare, temei de admitere a acțiunii în contencios administrativ depuse de reclamantul *****, nu

există.

Conform prevederilor art.art.224 alin.(1) lit.f), 232 din Codul administrativ al Republicii Moldova; art.art.236-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acțiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Guvernului Republicii Moldova privind anularea actului administrativ individual defavorabil – refuzului achitării plăților salariale suplimentare ***** din 28.09.2023, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind achitarea plăților salariale suplimentare pentru întârzierea achitării plăților salariale cuvenite în perioada: 29.10.2021 – 17.05.2022, fără a lua în considerație perioada stării de urgență, în sumă de 67334,81 lei, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru (adresa: mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt, 162).

Judecător Liudmila Holeviţcaia